

OBMOWA I ZŁE DOMYSŁY

Wiele jest różnego rodzaju wykrętów, którymi upadła natura stara się przytłumić głos sumienia. Zналиśmy takich, co uznawali, że Pismo Święte zabrania oszczerstw, obmowy i domyślania się złego, a jednak byli w tak dziwnym stanie umysłu, że w tej samej chwili, gdy potępiali tego rodzaju postępowanie, sami to czynili. Aby uniknąć tego rodzaju zła powinno się wiedzieć, jakie jest znaczenie i określenie tych wyrazów.

OSZCZERSTWO JEST CZYNNIKIEM W ANARCHII.

Oszczerstwem jest wszystko, co jest wypowiedziane z intencją skrzywdzenia (lub obniżenia wartości) drugiego człowieka, bez względu, czy to wypowiedzenie jest prawdziwym lub fałszywym. Prawo Boże i prawo ludzkie zgadzają się, że tego rodzaju krzywda jest bezprawiem. Prawda, że wielu oszczercom bezprawie ich uchodzi bezkarnie; prawda, że gazety bardzo często podając fałszywe wieści lub oszczerstwa nie są pociągane do odpowiedzialności tłumacząc się, iż podają wiadomości, które ludzie chcą wiedzieć. Różni urzędnicy i politycy prowadząc współzawodnictwo, korzystają z takich oszczerstw gazeciarskich w walce z przeciwnikami.

Skutek publikowania oszczerstw jest nader szkodliwy i stopniowo udziela się i wzrasta między pospółstwem. Bez zaprzeczenia, że taka działalność przynosi szkodę im samym, jak ich instytucjom. Urzędnicy rządowi i różni funkcjonariusze będąc w ten sposób oczerniani tracą swój wpływ i zaufanie u ludu a w skutek tego stopniowo dopomaga się niższym elementom do większego bezprawia przygotowując materiał na czas anarchii, o której Pismo Święte mówi i wykazuje, iż się zbliża.

OBMOWA WSKAZÓWKĄ NIEPOBOŻNOŚCI.

Obmowa znaczy wszelkie złe lub szkodliwe uwagi względem drugich osób, jak również słowa nienawistne, złośliwe, zazdrości lub sporu, słowem, cokolwiek mogłoby szkodzić lub ukrzywdzić drugich, w jakim bądź stopniu. Nawet niegrzeczne uwagi skierowane, przeciw komu, a które mogłyby zaszkodzić jego reputacji, liczą się za obmowę, chociaż te uwagi mogą być prawdziwe.

Wszystkie nasze słowa wskazują na stan naszego serca. Jeżeli nasze słowa są błahe, ordynarne, świegotliwe, harde, nacechowane niewiarą, Pan sądzi je na zasadzie: "z obfitości serca usta mówią" (Mat. 12:34). W ten sposób w różnych sprawach codziennego życia słowa nasze świadczą przed Bogiem, w jakim stanie znajduje się nasze serce.

Plotki, nieczyste i szkodliwe rozmowy jak również słowa harde i wyniosłe nie wskazują, iż taki, co je mówi i praktykuje, aby miał w sobie wyobrażenie Boże. Ci, co mianują imię Chrystusowe powinni takie rzeczy od siebie odsuwać i unikać ich.

Pismo Święte mówi, że język jest nader ważnym czynnikiem w ludzkim ciele, bo nim można chwalić Boga, przeklinać ludzi i szkodzić im. Językiem nie tylko można szkodzić ludziom dookoła nas, ale wpływ jego może się rozciągnąć szeroko po świecie, a nawet z pokolenia na pokolenia. Język jest w rzeczywistości dziwnym i bardzo wpływowym czynnikiem. Powiedziano, że nasze doświadczenia życiowe pogłębiają się, jeżeli przedstawione są mową. Myśli będąc wyrażone, odbijają się głęboko w umyśle, przeto powinniśmy się starać, ażeby umieć język trzymać na wodzy. - Jak.1:26; 3:1-12.

DOMYŚLANIE SIĘ ZŁYCH RZECZY JEST WSKAZÓWKĄ NA NIECZYSTOŚĆ SERCA.

Domyślanie się złego stanowi wyobrażnię i posądzanie o złe intencje czynów i słów drugich osób. Domyśły złego pochodzące od osoby nie zupełnie poświęconej każdy dobry uczynek lub słowo będzie przypisywać samolubstwu lub złym chęciom. Tego rodzaju grzech jest uważany przez apostoła Pawła jako sprzeciwiający się słowom naszego Pana, przeciwny jest bogobojności i pochodzi z tego samego źródła i jest tego rodzaju, co zazdrość i spór - jako uczynki ciała i diabła. - 1Tym.6:3-5; Gal.5:19-21.

Ci, co wydoskonalili ducha miłości, który "nie myśli złego" i mają rozwinięty charakter będąc "czułymi w Bojaźni Pańskiej" (Iz.11:3), będą ostrożnymi nawet tam gdzie jest pozór złego, a jednocześnie będą unikać przypisywania złych intencji, dopóki nie będą do tego zmuszeni przez jawny dowód. Lepiej jest ponieść stratę samemu, aniżeli posądzić o złe osobę niewinną. Pan, który rozkazał nam ten sposób postępowania jest zdolny nagrodzić i zrównoważyć poniesione w takich razach straty gdybyśmy poszli za Jego rozkazem.

PRZYPISYWANIE DOBRYCH INTENCJI JEST MIŁOSIĘRDIEM.

Prawdziwy Chrześcijanin będzie się starał wyrabiać i uprawiać w sobie usposobienie, by być względny na słowa i uczynki innych zawsze myśląc, że ich zamiary i intencje są dobre, chyba, że są jawne dowody, iż tak nie jest. Wówczas uda się do tego, który mu uczynił krzywdę według rady naszego Pana zapisanej u Mat.18:15, a jeżeli okoliczności będą wymagały, potrzeba uczynić następny krok jak wskazał nasz Pan. - Mat.18:15-17.

Chrześcijanie, którzy ocenili wielkość i ważność Prawa Bożego, zrozumieli, że przed Bogiem nienawiść jest morderstwem, zaś oszczerstwo mężobójstwem, a odebranie komuś dobrego imienia równa się kradzieży. Te rzeczy, jeżeli czynią ludzie mieniący się ludem Bożym są dwakroć gorszymi - jako okradzenie i zamordowanie brata. - 1Jan.3:15.

Pismo Święte mówi z naciskiem, że serce jest "najzdradliwsze i nadewszystko najprzewrotniejsze" (Jer.17:9). Obmówcy i dopatrujący się złego próbują zawsze usprawiedliwić swoje postępowanie, tacy nigdy nie byli w szkole Chrystusowej, albo należą jeszcze do klasy niemowląt, bo nie pojmują, że takie postępowanie nie jest duchem braterskiej miłości.

RÓŻNE SPOSOBY OBMAWIANIA.

Falszywe świadectwo stosuje się nie tylko do wypowiadania kłamstwa - fałszu - lecz także do fałszywego przedstawiania sprawy czy to było wypowiedziane wprost lub w taki sposób, iż można było wywnioskować złą rzecz. Można także świadczyć fałszywie bez wypowiadania się słowami a jedynie kiwnięciem głowy, poruszeniem ramion lub milczeniem, gdy należałoby się coś w tej sprawie powiedzieć lub odezwać się.

Zdaje się, że jedną z najtrudniejszych rzeczy dla chrześcijanina, jest nauczenie się i wykonanie nakazu Mistrza a mianowicie: gdy ktoś ma coś do powiedzenia drugiej osobie odnośnie jakiejś sprawy która dotyczy ich osobistości lub pragnie zganić tej osoby postępowanie, nakaz jest ażeby osobiście udać się do tej osoby i prywatnie się w tej sprawie rozmówić (Mat.18:15-17). Gdy osoba interesowana nie postąpi według powyższego rozkazu, w takim razie Szatanowi najlepiej się udaje w ten sposób zaszczerpić korzeń gorzkości, który wydaje i sprowadza nieporozumienia, gniew, złość, nienawiść, spór i inne uczynki ciała i diabła i odciągnąć lud Boży od posłuszeństwa danego rozkazu. Niech miłość sprawuje swe dzieło w naszych stosunkach do drugich.

MIŁOŚĆ NIE DOPUSZCZA ZŁYCH MYŚLI.

Prawo miłości zabrania ludowi Bożemu postępować za zgubnym przykładem świata. To prawo nakazuje milczenie wszystkim, którzy uznają Tego, który wydał to Prawo. "Nikogo nie lżyjcie" (Tyt.3:2). Aby o nikim nie mówić obelżywie. Co więcej, to prawo nie dozwala na złe myśli, podejrzenia lub przypuszczania złego: "Miłość nie myśli złego" (1Kor.13:5). Gdy miłość napętnia serce to nie tylko przeszkodzi złemu prowadzeniu się, szkodliwej mowie, lecz nie dopuści złych myśli.

Aby wyrazić ważność tego przedmiotu Wielki Nauczyciel oświadcza Swym uczniom zasadę: "Jakim sądem sądzicie, takim sążeni będziecie" (Mat.7:2). On również uczy jak się modlić: "Odpuść nam nasze winy jako i my odpuszczamy naszym winowajcom" (Mat.6:12,14,15). Dalej mówi nam: "Jeśli nie odpuścicie każdy bratu swemu z serc waszych upadków ich (tak) i Ojciec Mój Niebieski uczyni wam" (Mat.18:35). Jeżeli w sercu swoim zachowujemy nienawiść, Ojciec Niebieski nie odpuści nam upadków naszych.

CZYSTOŚĆ SERCA, JEST WYŻSZYM STOPNIEM UCZNIOWSTWA.

Chrześcijanie będący starszymi w szkole Chrystusowej i którzy posiadają zdolność nauczania innych są nie tylko czystymi na zewnątrz, lecz także i wewnątrz. Są omyci wodą Słowa Bożego od niegodziwości i nieczystości ciała. Nie są już niewolnikami grzechu, ani pod władzą upadłej natury i ducha światowego. Nie przynoszą już więcej uczynków niesprawiedliwości: złości, gniewu, nienawiści, sporu, oszczerstwa, obmowy, posądzanie o złe. - 2Kor.7:1.

Czyste serce znaczy czystość woli, intencji lub zamiarów, które jak igła magnesowa zwraca się ku biegunowi, tak ono zwraca się ku sprawiedliwości. Chociaż może się zdarzyć, że nagle lub silna pokusa z powodu słabości ciała może chwilowo przechylić na prawo lub na lewo, lecz natychmiast powraca do równowagi, którą jest wierność prawdzie i sprawiedliwości. Czyste serce miłuje sprawiedliwość, a nienawidzi nieprawości. Miłuje czystość a pogardza nieczystością i niesprawiedliwością. Czystość serca miłuje i stara się zachować czystość mowy, obyczajów, ubioru.

Ono lubuje się w towarzystwie czystych ludzi, a unika wszystkich innych, bo wie, że "złe mowy psują dobre obyczaje". - 1Kor.15:33.

Powinniśmy odróżnić czystość serca, woli, intencji od absolutnej czystości w myśli, słowie i uczynku; bo gdy pierwsza jest możliwą, to druga tak długo jak posiadamy śmiertelne i upadłe ciała nasze i znajdujemy się w nieprzyjaznych warunkach. Wzór wystawiony przed nami jest: "Bądźcie doskonałymi jako i ojciec wasz, który jest w niebie, doskonały jest" (Mat.5:48). Do tego jedyne wzoru a nie do innego mamy się przystosowywać. Do tego wzoru mamy stosować nasze życie jak również rozmyślenia naszego serca. - 2Kor.10:12; Ps.19:15.

JAK ZACHOWAĆ CZYSTOŚĆ SERCA.

Ci, co w zupełności poświęcili się Bogu, są tymi, co według prawa Miłości stanowią tych, co są czystego serca. Lecz mimo stanu serca, ich intencji i woli, by wypełnić Prawo Miłości zmuszeni są prowadzić walkę z powodu upadłego stanu i dziedzicznego grzechu, którym jest prawo samolubstwa stojące w sprzeczności do nowego prawa, którego się zobowiązali wypełniać, to jest Prawa Miłości. - Rzym.13:10; Jak.2:8.

Niezdolność zastosowania się do wymagań Prawa Miłości nie może jednak pochodzić z braku dobrej woli lub dobrych chęci i intencji czystego i wiernego serca. Gdyby tacy ulegli niekiedy w walce i nie mogli odnieść zwycięstwa, to przyczyną nie może być nic innego jak słabość ciała i silne napaści Złego, których nie byli zdolni pokonać.

Tutaj przychodzą im w pomoc Boskie obietnice i oświadczenie, że Pan wie o ich słabościach jak również o chytrych Szatana i o wpływie, jaki wywiera duch światowy, a to wszystko jest przeciwne duchowi Miłości. Pan mówi im, że mogą przystąpić z ufnością do Tronu Łaski, aby mogli otrzymać miłosierdzie z powodu popełnionych uchybień i że nie zastosowali się do prawa, które ich serce uznaje i do którego starają się stosować i według niego żyć. On ich także zapewnia, że znajdują łaskę, która im przyjdzie w pomoc czasu przygodnego. - Żyd. 4:16; Ef.6:12.

Te łaski i przywileje przygotowane przez naszego Wielkiego Arcykapłana, jeżeli kto z nich korzysta, one mogą uczynić go zdolnym do prowadzenia walki przeciw grzechowi, odpierać ataki Przeciwnika na ich serca, odpędzić je gdyby udało się im opanować ciało.

Jedynie tym sposobem chrześcijanin może się utrzymać przy posiadaniu czystego serca i może utrzymać się na stanowisku by mógł bojować on dobry bój wiary, pokonywać świat i jego ducha.

NIECZYSTE SERCE OSZUKUJE SIEBIE.

Zmysł ciała stara się wejść w porozumienie z nowym umysłem i gotów zgodzić się by w życiu przyjąć i rządzić się prawem miłości, lecz pod pewnymi warunkami. Zmysł ciała wolałby raczej uznawać miłość w słowach, w wyznaniu i dobrych obyczajach, by zachować pozór pobożności, lecz bez jej mocy. - 2Tym.3:5.

Łagodne obchodzenie się i grzeczność, jakie objawia miłość może być okazywane i przez osoby samolubne, oszukując tym sposobem siebie i innych. Na wargach może być uśmiech, pochwała, grzeczność i łagodność, podczas gdy serce mogą napępiać uczucia samolubne, gorzkość zawziętość. Pod przyjaznymi warunkami, ukryte skłonności grzechu znajdujące się w ciele mogą się objawiać mniej lub więcej w starannie wysłowionym oszczerstwie, obeldze lub urąganiu. Gdy te uczucia zajątrząją się w sercu, przy sposobności wywołują gniew, nienawiść, złość, spór i inne złe uczynki ciała i diabła, które są zupełnie przeciwne do postępowania tych, co są czystego serca i stoją w zupełnej sprzeczności do przykazań prawa Nowego Stworzenia, którym jest Miłość. - 2Tym. 3:13; Rzym.7:5; Gal.5:19-21.

Powinniśmy zawsze pamiętać, że ostateczny cel Boskiej działalności względem nas i dla nas i że wszystkie Boskie obietnice są nam dane w tym celu, ażebyśmy ostatecznie rozwinęli w sobie miłość, która jest podobieństwem Bożym, ponieważ Bóg jest miłością. Aby ta miłość mogła się w nas rozwinąć w takim znaczeniu i stopniu, jaki został zamierzony od Boga - musi pochodzić z czystego serca w zupełnej harmonii z Bogiem i Jego prawem miłości, a przeciwną Złemu i jego prawom bezbożnej pysze, zazdrości i samolubstwu. - 1Tym.1:5.

MIŁOŚĆ ROZWINIĘTA PRZEZ ZASADY SPRAWIEDLIWOŚCI.

Aby można posiadać ten rodzaj miłości w jej właściwym rozwoju, potrzeba mieć dobre sumienie, regulowane Słowem Bożym, zatem badanie Słowa Bożego jest niezbędnie potrzebne. Rozmyślanie nad prawem Bożym jest również ważną czynnością. Powinniśmy wiedzieć, że Boskie przykazania są oparte na zasadach i że te zasady mają być połączone z naszym charakterem. Słowem, mamy posiadać umysł

- ducha - Chrystusowego (1Kor.2:16). Apostoł mówi: "Duchem postępujcie a pożądliwości ciała nie wykonywajcie". - Gal. 5:16.

To napomnienie znaczy, abyśmy w codziennym życiu czuwali nad naszym postępowaniem jak również nad naszymi słowami, bo one mogą się stać tak błogosławieństwem, jak i źródłem złego dla nas i dla innych. Jak człowiek myśli w swoim sercu, takim on jest. Niektórzy mogą zwodzić innych do pewnego czasu, lecz Pan wie dobrze, czy staramy się Jemu podobać lub nie.

Powinniśmy się starać, ażeby zawsze i we wszystkim podobać się Bogu i czuwać, ażeby w naszym postępowaniu być ostrożnym. Chociaż wiemy, że świat i nasi przeciwnicy nasze najlepsze myśli, chęci i usiłowania wezmą za obłudę, to jednak mamy przed sobą wytkniętą drogę to jest drogę Pańską, drogę Mądrości.

W.T. 5122-1912